

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S., a. s., B.V.**, zastúpeného JUDr. N.K., advokátkou so sídlom v B.L., proti žalovanému **D.P., S.H.**, zastúpenému JUDr. M.Š., advokátom so sídlom v B., **o zaplataenie 334 085,39 Eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-37Cb 640/94-581 zo dňa 21. decembra 2011 v znení opravného uznesenia zo dňa 26. januára 2012 takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-37Cb 640/94-581 zo dňa 21. decembra 2011 v znení opravného uznesenia zo dňa 26. januára 2012 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v celkovej výške 68 137,51 Eur.

V odôvodnení uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. Z-2-37Cb 640/94 zo dňa 21. 12. 2011 súd zamietol žalobu v predmetnej veci a súčasne rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd postupoval podľa vyčíslenia, ktoré mu bolo doručené 09. 12. 2011. V čase od podania žaloby do 26. 11. 1998 bola tarifná hodnota veci 9 916 746,-- Sk a od 26. 11. 1998, kedy súd pripustil zmenu žaloby až do 23. 02. 2006 bola tarifná hodnota veci 10 064 656,-- Sk. Dňa 23. 02. 2006 vzal žalobca v časti 610 043,60 Sk žalobu čiastočne späť, doposiaľ je preto tarifná hodnota veci 9 454 613,-- Sk, resp.

313 835,66 Eur. Zo sumy 9 916 746,-- Sk (jeden úkon 12 020,-- Sk podľa vyhl. 240/1990 Zb. za 6 právnych úkonov od 11. 06. 1998 právny zástupca žalovaného si účtuje sumu 72 120,-- Sk + 60,-- Sk, t.j. 72 720,-- Sk (2 413,86 Eur).

Zo sumy 10 064 656,-- Sk jeden úkon 12 170,-- Sk podľa vyhl. 240/1990 Zb. za 6 právnych úkonov od 27. 09. 1999 do 03. 04. 2000 právny zástupca žalovaného účtuje čiastku 73 720,-- Sk (73 120,-- Sk + 600,-- Sk), t.j. 2 447,05 Eur. Zo sumy 10 064 656,-- Sk (jeden úkon 32 779,31 Sk podľa vyhl. č. 163/2002 a 32 850,-- Sk a podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. za 10 a $\frac{1}{4}$ úkonu od 22. 04. 2002 do 15. 02. 2006 je účtovaná čiastka 337 592,-- Sk, t.j. 11 206,-- Sk. Obdobným spôsobom súd špecifikuje výšku náhrady trov konania za ďalšie obdobie až do rozhodnutia veci.

Opravným uznesením zo dňa 26. 01. 2012 súd prvého stupňa opravil výrok predmetného uznesenia tak, že správne má znieť: Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy konania a právneho zastúpenia v celkovej sume 68 134,20 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení opravného uznesenia uviedol, že v uznesení, vydanom pod sp. zn. Z-2-37Cb 640/94-594 dňa 21. 12. 2011 došlo k zrejmej nesprávosti, spočívajúcej v počítačických chybách, v dôsledku čoho súd postupoval podľa § 164 O. s. p.

Proti obidvom uzneseniam podal žalobca odvolanie.

V odvolaní proti uzneseniu č. k. Z-2-37Cb 640/1994-581 zo dňa 21. 12. 2011 žalobca poukázal na existenciu odvolacích dôvodov, uvedených v § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ O. s. p. Namietal, že súd prvého stupňa v napadnutom uznesení nevymenoval úkony právnej pomoci, ktoré mal vykonať právny zástupca žalovaného, ale sa obmedzil iba na vyjadrenie počtu úkonov číslom v jednotlivých časových obdobiach. Výrok o náhrade trov konania je preto nepreskúmateľný. Nie je možné zistiť, o aké úkony právnej pomoci sa jednalo a kedy boli urobené, čo je právne významné z dôvodu úprav výšky predmetu sporu (základ pre výpočet tarifnej odmeny), z dôvodu zmien právnych úprav o odmenách advokátov (výška tarifnej odmeny a režijného paušálu) a z dôvodu zmeny výšky DPH. Zo súm uvedených v odôvodnení rozhodnutia nie je jasné, ktoré sumy predstavujú tarifné odmeny, ktoré režijný paušál a ktoré DPH. Nie je možné ani vyhodnotiť, či tieto úkony boli opodstatnené a v súlade so zákonom. Podľa právnej teórie, vykladajúcej znenie ustanovenia § 137 a § 142 ods. 1

O. s. p. trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok, ale každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. Nárok na náhradu trov konania nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie opakuje nadbytočne bez uvedenia nových procesne významných skutočností. Keďže konajúci súd v napadnutom uznesení nevymenoval vykonané úkony právnej pomoci, žalobca sa nemôže vyjadriť k ich opodstatnenosti, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalobca ďalej poukázal na počítacie chyby v odôvodnení napadnutého uznesenia, ako aj na skutočnosť, že súd priznal žalovanému aj náhradu súdnych poplatkov, ktoré neboli zaplatené. Súd oprel svoje rozhodnutie o náhrade trov konania o ustanovenie § 142 O. s. p. Aplikácia tohto ustanovenia však predpokladá priznanie náhrady takých trov, ktoré boli skutočne vynaložené.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odvolaní proti opravnému uzneseniu zo dňa 26. 01. 2012 žalobca uviedol, že výpočty súdu uvedené v opravnom uznesení sú nesprávne, pričom namietanú nesprávnosť konkretizuje. Poukazuje tiež na skutočnosť, že nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 164 O. s. p., keďže námietka výpočtových chýb bola predmetom odvolania žalobcu spolu s inými námietkami, v zmysle uvádzaných odvolacích dôvodov mal preto o dôvodnosti odvolania rozhodovať odvolací súd. Podľa jeho názoru je opravné uznesenie nielen nesprávne, ale aj predčasné.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté opravné uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu považuje odvolanie žalobcu za čiastočne dôvodné, keďže súd prvého stupňa v odôvodnení nevymenoval jednotlivé úkony právnej pomoci, za uskutočnenie ktorých bola priznaná žalovanému náhrada. Poukazuje však na jeho vyčíslenie trov konania zo dňa 07.12.2011, ktoré bolo podkladom napadnutého rozhodnutia a obsahuje podrobné vyčíslenie jednotlivých nárokov, vrátane stručného popisu každého úkonu poskytnutej právnej služby a zdôvodnenia základnej sadzby tarifnej odmeny podľa

vtedy platného predpisu. Pri každom úkone je uvedená aj výška paušálnej náhrady, určená podľa aktuálneho výpočtového základu. Preto sa domnieva, že nedostatok napadnutého uznesenia je možné odstrániť v rámci autoremedúry podľa § 210a O. s. p. Rovnakým spôsobom možno odstrániť aj vytýkané počítacie chyby. Tvrdenie žalobcu o nezaplatení súdnych poplatkov, ktorých náhrada bola žalovanému priznaná, považuje za účelové, keďže súd by bez ich zaplatenia nekonal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. zistil, že odvolanie žalobcu proti predmetným uzneseniam je dôvodné.

Uznesením č. k. Z-2-37Cb 640/94 z 21. 12. 2011 súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v celkovej sume 68 137,51 Eur. V odôvodnení uviedol výšku tarifnej odmeny právneho zástupcu žalovaného za určitý počet úkonov právnej služby s poukazom na právnu úpravu, účinnú v čase ich realizácie bez toho, aby tieto úkony označil v zmysle príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, prípadne príslušných ustanovení vyhl. č. 240/1990 Zb. a vyhl. č. 163/2002 Z. z. Rovnako bez akejkoľvek konkretizácie priznal aj zvýšenie odmeny právneho zástupcu žalovaného o daň z pridanej hodnoty, ako aj náhradu trov konania, predstavujúcich žalovaným zaplatené súdne poplatky. Opravným uznesením zo dňa 26. 01. 2012 opravil výrok uznesenia tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy konania v celkovej výške 68 134,20 Eur. Napadnuté rozhodnutie v znení opravného uznesenia je preto vzhľadom na nedostatok jeho odôvodnenia nepreskúmateľné.

Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, resp. čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd patrí aj právo účastníka konania na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktorého rámec určuje ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia umožňuje účastníkom konania posúdiť, ako súd vyložil a aplikoval príslušné procesné a hmotnoprávne predpisy a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil.

Podľa judikatúry ústavného súdu (III. ÚS 209/04) je súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd aj právo účastníka konania na také

odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatneným nárokom a obranou proti takému uplatneniu.

Keďže vzhľadom na nedostatok odôvodnenia rozhodnutia bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom, je daná existencia odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. Odvolací súd preto odvolaním napadnuté uznesenie v znení opravného uznesenia zo dňa 26. 01. 2012 podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2012

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová